

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 249/2014
03.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.В. и др. због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 4. у вези члана 189. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. М.В., адв. М.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 924/10 од 19.03.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3465/2013 од 12.11.2013. године, у седници већа одржаној 03.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 924/10 од 19.03.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3465/2013 од 12.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 924/10 од 19.03.2013. године окр. Д.Ж. и окр. М.В. оглашени су кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 4. у вези члана 189. став 3. у вези става 2. КЗ, за које дело су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по девет месеци и истовремено одређено да се казне неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 3465/2013 од 12.11.2013. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. М.В., адв. М.Ђ., поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, преиначи пресуду Апелационог суда у Београду или да исту укине и предмет врати том суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.В. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог Законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду законика која, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП, може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а из образложења захтева и навода којима најпре препричава садржину изреке првостепене пресуде, а затим полемише са оценом првостепеног и другостепеног суда у вези са налазом и мишљењем вештака заштите на раду и указује на погрешне чињеничне закључке о томе да су пропусти окривљених проузроковали наступање критичног догађаја, затим да су првостепени и другостепени суд олако прешли преко чињенице да према употребној дозволи за коришћење објекта и инвестиционо-техничкој документацији о изградњи постројења за пречишћавање отпадних вода није уопште била предвиђена изградња заштитне ограде, затим да радови који су конкретно извођени на лепљењу транспортне траке не представљају грађевинске радове већ да се ради о радовима на одржавању објекта са припадајућим инсталацијама, опремом и уређајима и др, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.